

Слънчицето пакъ ще грѣйне!

Нека бури мразовити
Въ ледъ земята да сковаватъ,
Нека вихри бѣсни, луди
Снѣжни прѣспи да навяваватъ.

Нека слънце лжезарно
Пакъ задъ облакъ да почива,
Нека крие планината
У мѣгли глава красива. . .

Слънчицето пакъ засмѣно
Ще изгрѣе на небето,
Китна пролѣтъ ще настѫпи —
Ще олекне на сърцето !

Люб. Бобевски.

